

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9 Пж 188/22
28.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Влаисављевић, председника већа, судије Снежане Илић и судије Љиљане Миловановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца-противтуженог Прва београдска стамбена задруга „Шумадија”- у стечају Београд, ул. Васе Пелагића бр. 54, кога заступа Душица Кнежевић, адвокат из, ул., са умешачем на страни тужиоца-противтуженог АА из, ул., кога заступа Афродита Савинов, адвокат из, ул., против туженог-противтужиоца ББ из, ул., кога заступа Светко Родић, адвокат из, ул., ради утврђења ништавости по тужби и утврђења права својине по противтужби, вредност предмета спора 3.420.000,00 динара, одлучујући о жалбама тужиоца-противтуженог и умешача, изјављеним против пресуде Привредног суда у Београду П 4454/2017 од 04.11.2021. године, исправљене решењем истог суда од 13.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2022. године, донео је:

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ ПРЕИНАЧАВА пресуда Привредног суда у Београду П 4454/2017 од 04.11.2021. године у делу става I изреке и **ПРЕСУЂУЈЕ**:

УТВРЂУЈЕ СЕ да је ништав Уговор о купопродаји непокретности бр. од године закључен између Прве београдске стамбене задруге „Шумадија“ као продавца и ББ као купца.

II ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈАЈУ жалбе тужиоца-противтуженог и умешача као неосноване, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду П 4454/2017 од 04.11.2021. године у делу става I изреке којим је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништаво вансудско поравнање закључено 22.05.2008. године између тужиоца и туженог, оверено пред Другим општинским судом у Београду године П/4 Ов бр., као и у ставовима II, III и IV изреке пресуде.

III ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом, исправљеном решењем од 13.12.2021. године у ставу I изреке одбијен је тужени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав Уговор о купопродаји непокретности број од године закључен између тужиоца и туженог и вансудско поравнање закључено 22.05.2008. године између истих лица оверено пред Другим општинским судом у Београду П/4 Ов бр. Ставом II изреке тужба је одбачена у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је ништава признаница број ... од ...

године на износ од 507.000,00 ДЕМ издата од стране Прве београдске стамбене задруге „Шумадија”. Ставом III изреке усвојен је противтужбени захтев па је утврђено да је тужени-противтузилац једини и искључиви власник на делу пословног простора од 270/460,73 идеалних делова у поткровљу зграде бр. у улици ... у, изграђене на катастарској парцели број ..., уписане у лист непокретности број ... КО, што је тужилац дужан признати и трпети, а пресуда има служити као основ за упис права својине на наведеној непокретности у катастар непокретности и дуге јавне књиге у којима се води евиденција о непокретностима у корист туженог. Ставом IV изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка у износу од 358.500,00 динара.

Благовременом жалбом тужилац побија наведену пресуду из свих законом прописаних разлога. Посебно указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, наводећи да се првостепена пресуда због недостатака не може испитати, да је иста неразумљива, те да је изрека пресуде противречна разлозима. Наводи да је без основа позивање првостепеног суда на члан 88. Закона о облигационим односима, будући да се на уговору о купопродаји бр. ... не налази потпис неовлашћеног пуномоћника, већ се налази потпис директора за који је утврђено да је фалсификат. Указује на нетачност и противречност исказа саслушаних сведока, као и то да првостепени суд није ценио чињеницу да у време сачињавања спорног уговора о купопродаји директор тужиоца није био у Србији. Осим тога, указује да првостепени суд није ценио деловодник тужиоца, иако је извршио увид у оригинал истог, а из ког доказа се може утврдити да уговор о купопродаји бр. од године, као ни признаница под истим бројем и датумом, нису заведени у деловодник тужиоца. Даље наводи да првостепени суд занемарује и исказ сведока ВВ, запосленог код тужиоца као стручни сарадник стечајног управника да никакво плаћање од стране ББ није евидентирано у пословним књигама тужиоца. Указујући да првостепени суд није ценио изјаву ГГ, истиче да спорни уговор о купопродаји представља фиктивни правни посао, да није оверен у суду, те да тужени није платио тужиоцу купопродајну цену. Даље истиче да је и предмет овог уговора неодређен и неодредив, јер није наведено на којој катастарској парцели се налази непокретност која је предмет истог, затим да је предмет немогућ, јер је уговорена градња пословног простора без идејног и главног пројекта, те да је недопуштен, јер за изградњу предмета уговора није постојало правноснажно решење надлежног органа о издавању одобрења за изградњу, што све такође представља разлог ништавости овог уговора. Додаје да апсолутна ништавост основног уговора о купопродаји има за последицу ништавост свега што се темељи на њему, па тако и вансудског поравнања од 27.05.2008. године, које не може производити правно дејство, јер је изведено из ништавог уговора о купопродаји непокретности. У смислу жалбених навода, предлаже да Привредни апелациони суд преиначи првостепену пресуду и усвоји тужбени, а одбије противтужбени захтев или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Благовременом жалбом умешач на страни тужиоца побија исту пресуду због свих законом прописаних разлога, придружујући се свим наводима жалбе тужиоца. Указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Истиче разлоге ништавости уговора о купопродаји непокретности, као и признанице која је истог дана сачињена и вансудског поравнања, будући да су признанице и вансудско поравнање изведени правни послови од главног правног посла који је ништав. Наводи да је суд неправилно применио члан 88. Закона о облигационим односима, те да није било услова за пренов будући да је ранија обавеза била ништава или већ угашена. Истиче да у тренутку закључења уговора о купопродаји непокретности није постојала грађевинска дозвола, већ само акт о условима за уређење

простора који дефинише намену грађевинске парцеле, те да нису постојали законски услови за градњу објекта који је предмет уговора о купопродаји непокретности. Указујући и на разлоге ништавости вансудског поравнања и признанице, умешач на страни тужиоца предлаже да Привредни апелациони суд укине првостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак.

Одговором на жалбе тужени оспорава све жалбене наводе тужиоца и умешача и предлаже да Привредни апелациони суд жалбе одбије и потврди првостепену пресуду.

Испитујући првостепену пресуду на основу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да су жалбе тужиоца и умешача делимично основане у односу на део тужбеног захтева, док у преосталом делу нису основане.

У поступку доношења првостепене пресуде није било битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни повреде из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, на коју се без основа указује жалбама.

Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности број од године, вансудског поравнања овереног пред Другим општинским судом у Београду II/4 Ов. бр. ... од године и признанице бр. ... од ... године. Предмет противтужбеног захтева је утврђење да је тужени једини и искључиви власник на делу пословног простора од 270/460,73 идеалних делова у поткровљу зграде бр. ... у улици ... у изграђене на катастарској парцели број ... уписане у лист непокретности број ... КО

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, између тужиоца и туженог закључено је вансудско поравнање, којим је констатовано да је тужени са тужиоцем закључио уговор о купопродаји непокретности у насељу у и то пословног простора - локала величине 220м² са припадајућим магацином величине 50м² у објекту, те да је тужилац наплатио од туженог купопродајну цену по овом уговору у износу од 507.000,00 ДЕМ. Даље је утврђено да је задружни одбор донео одлуку 15.05.2008. године под бројем 331, да се закључи уговор са задругаром на основу постојеће документације и налаза и мишљења комисије, на основу којих аката је закључено спорно вансудско поравнање. Овим вансудским поравнањем тужилац се обавезао да туженом преда у власништво пословни простор у поткровљу зграде у ... у ул. ... бр. на катастарској парцели бр. КО, површине 270,00м² са припадајућим земљиштем, а наведено вансудско поравнање садржи клаузулу интабуланди за укњижбу права својине туженог. Првостепени суд је даље утврдио да је закључен уговор о купопродаји непокретности бр. ... од године између тужиоца и туженог чији предмет је продаја пословног простора, локала величине 220м² са припадајућим магацином површине 50м² у објекту-изнад склоништа. Овим уговором тужени се обавезао да исплати купопродајну цену од 507.000,00 ДЕМ на дан закључења и овере уговора код надлежног суда или да изврши исплату на благајни тужиоца. Наведени уговор садржи потпис и печат продавца као и потпис купца. Првостепени суд даље утврђује из признанице бр. ... од године, да је иста дата за примљени износ од 507.000,00 ДЕМ од туженог на име уговора о купопродаји пословног простора у насељу ... у, те да у рубрикама „исплатио“ и „примио“ постоји потпис уз печат тужиоца поред рубрике „примио“. Увидом у лист непокретности бр. ... КО, првостепени суд утврђује да је предметни пословни простор на катастарској парцели бр. укњижен као својина тужиоца. У првостепеном поступку изведен је доказ саслушањем туженог као и сведока ВВ, ДД и ЂЂ, из чијих исказа првостепени суд утврђује да је тужени потписао уговор о купопродаји непокретности, који му је дат већ потписан од стране тужиоца, да овај уговор није оверен јер у време закључења истог објекат још увек није био изграђен, а да је потом закључено вансудско поравнање након

чијег закључења је тужени ушао у посед непокретности која је предмет тужбеног захтева. Даље из исказа саслушаних сведока првостепени суд утврђује да уплата купопродајне цене није евидентирана у пословним књигама тужиоца, али да је тужени исплатио цену уговорене непокретности у готовини, која средства нису уплаћена на рачун тужиоца већ су измириване обавезе према повериоцима тужиоца у току извођења радова. У првостепеном поступку изведен је доказ вештачењем преко вештака графоскопске струке, па из налаза и мишљења овог вештака првостепени суд утврђује да потпис на признаници бр. и уговору о купопродаји непокретности под истим бројем од године нису аутентични потписи тадашњег директора тужиоца ЕЕ, већ су исписани слободном имитацијом од скриптера чији идентитет није могуће утврдити.

По претходном испитивању тужбе у делу тужбеног захтева за утврђење ништавости признанице, првостепени суд налази да овакав тужбени захтев није дозвољен, јер признаница представља приватну исправу, те да се у смислу члана 194. Закона о парничном поступку, може само утврђивати истинитост или неистинитост овакве исправе, па у овом делу тужбу одбацује. Одлучујући о тужбеном захтеву за утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности и вансудског поравнања, првостепени суд налази да тужбени захтев није основан па исти одбија. Образлаже да је уговор потписан од неовлашћеног лица, да је тужени овај уговор испунио исплатом цене а да је тужилац примио испуњење, те да се на та тај начин сагласио са уговором, услед чега је дошло до одобрења овако закљученог уговора у смислу члана 88. Закона о облигационим односима. Даље образлаже да је чињеница да предмет уговора није прецидно идентификован, али да у време закључења овог уговора предмет није постојао јер се радило о будућој изградњи објекта, а какво уговарање је допуштено, будући да се уплатом цене будуће ствари, врши у ствари финансирање изградње ове непокретности. Будући да тужилац није извршио своју обавезу по закљученом уговору, првостепени суд закључује да је закључењем вансудског поравнања од 22.05.2008. године извршена новација, тако што је постојећа обавеза тужиоца замењена новом обавезом, односно обавезом предаје туженом друге непокретности. Одлучујући о противтужбеном захтеву првостепени суд налази да је основан, па исти усваја. Образлаже да уговор о купопродаји од 21.07.1999. године и вансудско поравнање од 22.05.2008. године представљају валидан основ за стицање права својине на непокретности, као и чињенице да је тужени исплатио цену и уведен у посед непокретности и да је у несметаној државини исте почев од 2008. године када је закључено вансудско поравнање.

На утврђено чињенично стање, првостепени суд није правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности бр. од године. Правилно првостепени суд закључује да уговор којим се једна уговорна страна обавезује да изгради одређени објекат, а друга уговорна страна да у изградњи објекта учествује са уговореним износом новчаних средстава, представља уговор о финансирању изградње непокретности, а не уговор о купопродаји непокретности. Уговор о финансирању изградње непокретности је уговор, за чију пуноважност није законом прописана форма која је прописана за уговор о промету непокретности, па чињеница да овај уговор није оверен од стране надлежног органа не би била разлог ништавости уговора ове садржине. Међутим, првостепени суд је утврдио да потпис законског заступника тужиоца на уговору о купопродаји непокретности од 21.07.1999. године није аутентични потпис ЕЕ, лица које је било законски заступник тужиоца у време закључења овог уговора, већ је потпис исписан слободном имитацијом од скриптера чији идентитет није могуће утврдити. Произлази да је непознато лице имитирало потпис законског заступника тужиоца на овом уговору, што значи да изјава воље тужиоца садржана у овом уговору не може бити правно релевантна, јер није дата од стране овлашћеног заступника правног лица, па наведени

уговор не представља сагласност воља уговорних страна. Стога првостепени суд није правилно применио материјално право, када је на спорни уговор применио одредбе члана 88. Закона о облигационим односима. Наведена законска одредба регулише закључење уговора од стране неовлашћеног лица, па прописује да уговор које неко лице закључи као пуномоћник у име другог без његовог овлашћења обавезује неовлашћено заступаног само ако он уговор накнадно одобри. У конкретном случају, не ради се о закључењу уговора од стране лица које је иступало као пуномоћник тужиоца без овлашћења, већ о потписивању уговора од стране скриптера, који је имитирао потпис законског заступника тужиоца, а који је остао непознат. Не постоје услови за примену члана 88. Закона о облигационим односима на овај уговор, јер је за примену овог члана нужно да уговор закључи тачно одређено лице, које иступа у својству пуномоћника уговорне стране, иако за закључење уговора нема овлашћење од те уговорне стране. Такав уговор ће обавезивати неовлашћено заступаног уколико уговор накнадно одобри. Спорни уговор није потписан од неовлашћеног лица, већ од лица које је на уговор ставило имитацију потписа законског заступника тужиоца. Произлази да предметни уговор не представља сагласност воља уговорних страна, па се ради о непостојећем правном послу. Чланом 26. Закона о облигационим односима прописано је да је уговор закључен када су се уговорне стране сагласиле о битним састојцима уговора, што је у конкретном случају изостало. Стога је наведени уговор противан принудним прописима, односно захваћен разлозима ништавости које прописује члан 103. Закона о облигационим односима. Како ништав правни посао не може накнадно постати пуноважан, односно не може бити конвалидиран испуњењем обавезе по наведеном уговору, то нема услова ни за примену одредаба члана 348. Закона о облигационим односима, будући да обавеза тужиоца по уговору о купопродаји непокретности није била постојећа и пуноважна обавеза, те није могла бити замењена другом обавезом. Имајући у виду наведено, првостепена одлука је делимично преиначена и тужбени захтев делимично усвојен, па је утврђена ништавост уговора о купопродаји непокретности бр. од

На утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право када је одбио захтев за утврђење ништавости вансудског поравнања које је закључено године. Овај уговор који је међу парничним странкама закључен у форми која је прописана за промет непокретности, иако насловљен као вансудско поравнање, нема карактер поравнања у смислу члана 1089. Закона о облигационим односима. Овом одредбом прописано је да уговором о поравнању лица између којих постоји спор или неизвесност о неком правном односу помоћу узајамних попуштања прекидају спор, односно уклањају неизвесност и одређују своја узајамна права и обавезе. Према члану 1090. Закона о облигационим односима попуштање се може састојати, између осталог, у делимичном или потпуном признавању неког захтева друге стране или у одрицању од неког свог захтева, у узимању на себе неке нове обавезе, у смањењу каматне стопе, у продужењу рока, у пристајању на делимичне отплате, у давању права над одустаницу. Даље је овом одредбом прописано да попуштање може бити условно, а да када само једна страна попусти другој нпр. призна право друге стране, то није поравнање, те не подлеже правилима о поравнању. Из наведених одредаба, а имајући у виду садржину правног посла насловљеног као вансудско поравнање, произлази да исто не садржи узајамно попуштање уговорних страна између којих постоји спор, па овај правни посао, иако насловљен као вансудско поравнање, нема карактер поравнања, нити се на исто примењују одредбе Закона о облигационим односима које регулишу поравнање. Наведени правни посао по својој садржини представља уговор о купопродаји непокретности, будући да садржи све битне елементе овог правног посла: предмет купопродаје, купопродајну цену, предају поседа као и сагласност продавца да

се купац може укњижити као власник у земљишним књигама без даље његове посебне изјаве. Стога овај уговор представља посебан правни посао којим су регулисана међусобна права и обавезе тужиоца и туженог поводом купопродаје пословног простора у поткровљу зграде у ... у ул. ... бр... на катастарској парцели бр. ... КО, површине 270м² за уговорену купопродајну цену од 507.000 ДЕМ и као такав представља пуноважан правни основ за стицање права својине, све имајући у виду да је закључен и у законом прописаној форми за промет непокретности.

Без основа су жалбени наводи тужиоца и умешача на страни тужиоца, да је овај правни посао ништав услед ништавости раније закљученог уговора о купопродаји непокретности, будући да по својој садржини ови правни послови представљају самосталне и независне правне послове. Без обзира што је тужени износ који представља купопродајну цену платио тужиоцу по ништавом правном послу, накнадним закључењем вансудског поравнања којим је регулисана купопродаја спорне непокретности, парничне странке су уредиле своје односе, тако да на име исплаћеног износа по ништавом уговору, тужилац туженом преноси право својине на непокретности која је обухваћена вансудским поравнањем, а да није тако, тужени би имао право захтевати враћање онога што је по ништавом уговору дао тужиоцу.

Наведено вансудско поравнање, које по својој садржини представља уговор о купопродаји непокретности испуњено је у целини будући да је, према утврђењу првостепеног суда, тужени исплатио купопродајну цену непокретности, а тужилац туженом уз давање сагласности за укњижбу права својине на истој непокретности, непокретност предао у посед.

Стога је правилан закључак првостепеног суда да вансудско поравнање оверено пред Другим општинским судом у Београду под бројем П/4 Ов. бр. ... од ... године није захваћено разлозима ништавости прописаним чланом 103. Закона о облигационим односима, те представља ваљан правни основ за стицање права својине туженог, што и одлуку о противтужебном захтеву чини правилном.

Без утицаја на правилност првостепене одлуке о делу тужбеног захтева за утврђење ништавости вансудског поравнања и противтужбеном захтеву за утврђење права својине туженог, су наводи да лице које је у име тужиоца потписало вансудско поравнање није имало пуномоћје за потписивање истог, будући да је постојање и садржину пуномоћја приликом овере потписа ценио Други општински суд у Београду, те да је у самој белешци овере овог суда, констатовано да је у име тужиоца вансудско поравнање потписао ЖЖ по приложеном пуномоћју.

Другостепени суд је ценио жалбене наводе да постоји разлика у означању спорне непокретности, јер је вансудским поравнањем означена адреса бр., на катастарској парцели бр. ... КО, а да је противтужбени захтев усмерен на непокретност пословни простор у поткровљу зграде бр. ... у ул. ... у ..., изграђеној на катастарској парцели уписан у лист непокретности бр. ... КО ..., али налази да ови жалбени наводи не утичу на правилност првостепене одлуке у погледу одлуке о ништавости вансудског поравнања и утврђења права својине туженог. Наиме, на рочишту за главну расправу одржаном 04.11.2021. године тужени је предложио извођење доказа вештачењем преко вештака геодетске струке ради утврђивања чињенице да се противтужбени захтев односи на непокретност која је обухваћена вансудским поравнањем, а тужилац је на истом рочишту прихватио наводе туженог из поднеска од 19.11.2019. године где је наведено да је правни основ противтужбеног захтева вансудско поравнање закључено 22.05.2008. године, те да је противтужбеним захтевом тражено утврђење права својине на непокретности која је обухваћена вансудским поравнањем онако како је непокретност сада означена у катастру. Тиме је тужилац учинио неспорним чињеницу да се ради о истој непокретности која је обухваћена вансудским поравнањем

и противтужбеним захтевом, услед чега је тужени повукао доказни предлог који се односио на утврђивање интендитета непокретности.

Нису основани жалбени наводи да тужени није исплатио купопродајну цену, будући да је првостепени суд правилно из свих изведених доказа утврдио да је тужени исплатио износ од 507.000,00 ДЕМ, у готовини у просторијама тужиоца, лицима која су била овлашћена да приме наведени износ, а чињеница да након исплате готовинског износа од стране физичког лица, тужилац није наведени износ уплатио на свој текући рачун, не може за туженог имати штетне последице у смислу утврђења да тужени своју обавезу није испунио.

Жалбене наводе да је предмет уговора о купопродаји непокретности неодређен и неодредив, немогућ и недопуштен, другостепени суд није ценио, имајући у виду да је нашао да постоје други разлози ништавости овог правног посла.

Без основа су жалбени наводи умешача на страни тужиоца да су у поступку учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 3. и 5. Закона о парничном поступку. Одлука није заснована на недозвољеним располагањима странака, а са друге стране није одлучено о захтеву по тужби која је подигнута после рока прописаног законом. Наиме, Закон о стечају даје могућност лицу чија се ствар затекне у стечајној маси да поднесе захтев за излучење ствари из стечајне масе, али захтев за излучење није процесна претпоставка за евентуално остваривање права у парничном поступку. Лице чија се ствар затекла у стечајној маси има право да излучење те ствари захтева у стечајном поступку, али и без оваквог захтева има законом дату могућност да своје право остварује у парничном поступку. Чињеница да тужени није поднео излучни захтев у стечају, који се над тужиоцем води, није разлог губитка права да своје право остварује у парничном поступку.

Нису тачни жалбени наводи умешача да је потпис директора тужиоца фалсификован на сва три документа: уговору, признаници и вансудском поравнању. Из налаза и мишљења вештака првостепени суд је утврдио да потписи на признаници и уговору представљају имитацију потписа законског заступника тужиоца, док је потпис на вансудском поравнању ЖЖ оверен од стране Другог општинског суда на основу приложеног пуномоћја, а наведена овера од стране надлежног суда није доведена у сумњу.

Ово су разлози због којих је првостепена одлука у делу којим је одбијен тужбени захтев за утврђење ништавости вансудског поравнања од 22.05.2008. године, те у делу којим је усвојен противтужбени захтев за утврђење права својине туженог, потврђена.

Правилно је првостепени суд делимично тужбу одбацио у делу који се односи на утврђење ништавости признанице бр. ... од године, налазећи да је у овом делу тужбени захтев недозвољен. У смислу члана 194. Закона о парничном поступку, тужилац тужбом може тражити да се утврди постојање односно непостојање неког права или правног односа, повреда права личности или истинитост, односно неистинитост неке исправе, док Закон о облигационим односима регулише ништавост правних послова. Спорна признаница је једнострана приватна исправа те није исправа чије се утврђење ништавости може тражити, већ евентуално утврђивање истинитости, односно неистинитости исправе.

Правилна је одлука о трошковима поступка донета на основу чланова 153, 154. и 163. Закона о парничном поступку, па је првостепени суд правилном применом наведених одредаба и одредаба Адвокатске тарифе, тужиоца обавезао да туженом накнади трошкове поступка у износу од 358.500,00 динара, а на наведену одлуку не утиче ни делимично преиначење првостепене одлуке, будући да је тужени у претежном делу успео у овој парници, док поводом дела тужбеног захтева у погледу кога је првостепена одлука преиначена, нису настали посебни трошкови.

Одлука као у ставу III изреке пресуде донета је на основу чланова 153. и 165. Закона о парничном поступку, па је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду да је са жалбом успео у сразмерно незнатном делу, а због кога нису настали посебни трошкови.

Следом наведеног, на основу члана 390. и члана 394. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

ТВ/СР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА -СУДИЈА
Татјана Влаисављевић с.р.

За тачност отправка